

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

20 листопада 2020

Київ

5808/0/18-20

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши скаргу Сологуба Антона Васильовича стосовно судді Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевича А.Л.,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 16 листопада 2020 року за вхідним № С-6038/0/7-20 надійшла скарга Сологуба А.В. на дії судді Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевича А.Л., яку відповідно до протоколу автоматизованого розподілу між членами Вищої ради правосуддя передано для попередньої перевірки мені – члену Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Як зазначив скаржник, суддя Місінкевич А.Л. ухвалив вирок від 27 квітня 2020 року в якому, зокрема зазначив, що запобіжний у виді тримання під вартою продовжити до вступу вироку в законну силу. На думку скаржника, цими діями суддя Місінкевич А.Л. порушив вимоги частини першої статті 197 КПК України.

За результатами попередньої перевірки, оцінюючи відомості, викладенні у скарзі варто зазначити таке.

Частиною четвертою статті 374 КПК України визначено, що у разі визнання особи винуватою у резолютивній частині вироку суд вирішує питання, зокрема, щодо заходів забезпечення кримінального провадження, які були обрані.

Крім того, відповідно до Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України, затверджених Наказом Міністерства юстиції України від 14 червня 2019 року № 1769/5, підставами для приймання до СІЗО та тримання ув'язнених і засуджених серед інших є вирок суду, що не набрав законної сили, але передбачає тримання особи під вартою.

Також Європейський суд у справі «Руслана Яковенко про Україну», заява № 5425/11 від 4 червня 2015 року зауважив, що підсудний вважається таким, що перебуває під вартою «після засудження компетентним судом» у розумінні підпункту «а» пункту 1 статті 5 Конвенції, з моменту оголошення вироку судом першої інстанції, навіть, якщо він ще не набрав законної сили, і його можна оскаржити.

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, Законом України «Про Вищу раду правосуддя» та Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Пунктами 2, 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Частинами третьою та шостою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що Вища рада правосуддя затверджує та розміщує на офіційному веб-порталі судової влади зразок дисциплінарної скарги. Дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Під час попередньої перевірки встановлено, що скарга Сологуба А.В. не відповідає вищевказаним вимогам закону, оскільки не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також дана скарга не містить імені, по батькові судді, а тільки ініціали.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона подана з порушення порядку, визначеного Законом України «Про судоустрій і статус суддів», не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене скарга Сологуба А.В. підлягає залишенню без розгляду та поверненню скаржнику.

Повернення скарги без розгляду не перешкоджає повторному зверненню до Вищої ради правосуддя зі скаргою, яка має відповідати вимогам, передбаченим статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Враховуючи наведене, керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктами 1, 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

скаргу залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук